

Arrest

nr. 135 757 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 25 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat D. Andrien en advocaat J. DIBI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 oktober 2014 en hebben zich vluchteling verklaard op 14 oktober 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 24 oktober 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 7 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van verzoekers beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.
Deze beslissingen werden op 12 november 2014 aangetekend verzonden.

1.4.1. De bestreden beslissing in hoofde van M.N. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Moslim afkomstig uit het dorp Deduci, gemeente Srebrenik, kanton Tuzla (Federatie van Moslims en Kroaten) en bent u Bosnisch staatsburger. U bent gehuwd met M.(...) M.(...). In 2005 vond u –geholpen door een kennis, I.(...) L.(...) die u smeergeld toestopte, werk in een overheidsbedrijf, Hidrogradnja, in Sarajevo. U werd vanuit het bedrijf ook in het buitenland tewerk gesteld. U verbleef ondermeer drie en een half jaar in Libië. Nadat in Libië een opstand uitbrak en u en uw collega's uit een benarde situatie werden zijn bevrijd, keerde u in maart 2011 terug naar Bosnië. Op de luchthaven van Sarajevo, maakte u de aanwezige directeur van uw bedrijf, B.(...) A.(...), duidelijk, dat jullie door hem gevaar hadden gelopen en dat u zijn houding niet had geapprecieerd. Gedurende twee maanden bleef u thuis. In mei 2011 ging u voor hetzelfde bedrijf aan de slag, in een plaats dichtbij Tuzla. U werkte er tot nieuwjaar 2011-2012. Intussen kwam u, met vele andere collega's, er achter dat de werkgever jullie vier jaar lang geen pensioen en ziekteverzekering dekte. In januari 2012 tekende u samen met collega's bij het syndicaat waarbij u lid was een petitie waarin werd geklaagd tegen de sociale wantoestanden in het bedrijf. Nadat u de petitie tekende kreeg u een bericht dat u tijdelijk niet meer hoefde te komen werken. In september 2012 werd u opgeroepen door de directeur, Bakir Arslanagic. Hij legde u uit dat u naar een andere firma zou worden gestuurd waar u diende te leren werken met moderne toestellen. Hij voegde eraan toe dat indien men vond dat u uw werk niet goed deed u ontslagen zou worden. U nam zijn woorden voor een bedreiging en meende dat de directeur u opzettelijk viseerde omdat u een petitie tekende met een klacht tegen het bedrijf. Tevens dacht u dat hij u niet had vergeven omdat u hem destijds op de luchthaven had bekritiseerd. Tijdens uw vorming stelde uw nieuwe collega u voor te betalen voor de informatie die hij u gaf. Na tien dagen verliet u de firma. U werd in uw bedrijf ingelicht dat u zou ontslagen worden wegens ongehoorzaamheid. U zou hierdoor zonder recht vallen om een nieuwe inschrijving bij het arbeidsbureau te regelen. U maakte van de gebeurtenissen geen melding bij uw vakbond. Omdat de administratie werd geregeld door uw kennis, I.(...) L.(...), kon u het regelen dat uw ontslag, in september 2012, zo werd geformuleerd dat u zich alsnog kon inschrijven in het arbeidsbureau. U kon hierdoor uw recht op ziekteverzekering behouden. Nadat u uw werk verloor, vond u geen ander officieel werk. U kluste overal bij waar u kon. In februari 2014 vernam u via de media dat in verschillende steden manifestaties werden gehouden tegen de sociale wantoestanden in het land. Omdat u zelf zonder werk was gevallen en uw jongste zoon, A.(...) M.(...) (OV. 7.961.050) na zijn middelbare studies geen werk vond, besloot u samen met hem in Tuzla te gaan betogen. Op 6 februari 2014 vertrokken jullie samen per bus naar de stad. Na een tijdje zag u dat de situatie grimmiger werd. U besloot verderop te gaan staan en u afzijdig te houden van het gebeuren. Toen er hevige rellen uitbraken sloeg de chaos toe en liep iedereen weg van de oproerpolitie. U zag uw zoon een slag van een matrak krijgen, toegediend door een politieagent. Uw zoon viel neer. Instinctief gaf u de agent een stoot met uw been. U raakte hem aan zijn zijkant en zag hem vallen. U raapte uw zoon op en jullie liepen weg. Onderweg kwam u een familielid tegen die jullie een lift gaf tot thuis. Uw echtgenote verzorgde uw zoon. Jullie besloten geen arts te raadplegen omdat jullie bang waren te worden gearresteerd voor jullie deelname aan de betoging. Evenmin diende u klacht in tegen het geweld dat tegen uw zoon was gebruikt. Op 7 februari 2014 ging u alleen naar de manifestatie. U bleef er niet lang omdat u zag dat jongeren overheidsgebouwen in brand hadden gestoken. In mei 2014 diende u via uw advocaat een klacht in bij het gerecht tegen uw voormalige werkgever. U eiste dat ze de achterstallige pensioensbijdragen zouden uitbetalen. In september 2014 was u in Tuzla onderweg naar huis. U hoorde een man in burger een scheldtirade aan uw adres afsteken. U keek hem aan maar herkende hem niet. Pas toen de man u opmerkte dat hij door uw stoot aan zijn nier was geraakt en was geopereerd begreep u dat het de agent moest zijn die u in februari 2014 had geraakt. U vluchtte weg. Door de hele toestand besloot u uw echtgenote over te halen naar Nederland te reizen. U legde haar uit dat u er werk wilde zoeken. Op 27 september 2014 namen u, uw echtgenote en uw jongste zoon, A.(...), een vlucht naar Eindhoven. Omdat uw echtgenote voortdurend huilde en heimwee had besloot u op 30 september 2014 met de bus terug te keren naar Bosnië. Een week na jullie terugkeer stond u met uw echtgenote op een markt in Tuzla. Terwijl u naar kledij keek werd u verrast door een vuistslag in uw gezicht. U viel en zag dat het dezelfde persoon was die u eerder had bedreigd. U duwde de man om en liep al bloedend weg. Uiteindelijk kwam u bij een bushalte waar u uw echtgenote terug zag. Uit angst de zaken te laten escaleren zag u af van medische verzorging en een klacht. Omdat u de hele situatie beu was, vreesde dat de agent u opnieuw zou vinden en omdat u vond dat u in uw land onrecht was aangedaan besloot u Bosnië te verlaten. Uw oudste zoon, M.(...), besloot omwille van zijn studies in Bosnië te blijven. Op 12 oktober 2014 vertrok u met uw echtgenote en uw zoon A.(...), per bus naar België. Onderweg in Slovenië verscheurde u uw paspoort en de paspoorten van uw echtgenote en zoon. Op 14 oktober 2014 heeft u een asielaanvraag ingediend. Via uw zoon, M.(...), vernam u dat begin 2015 er een rechtszaak zou komen aangaande uw eis tot het rechte trekken van de sociale

mistoestand van uw laatste officiële werkgever. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Bosnische identiteitskaart (dd.24/01/2014, geldig tot 24/01/2024), uw rijbewijs, een brief van uw advocaat aan het gerecht waarin een eis tot het uitbetalen van achterstallige pensioenbijdragen door de firma Hidrogradnja wordt geformuleerd, een attest van de Federale Dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit, Mostar, afdeling kanton Tuzla (dd.09/09/2014), uw gezondheidsboekje, uw arbeidsboekje, een foto van u, genomen door uw zoon na het incident van oktober 2014 en een usb-stick waarop beelden staan, overgenomen van youtube, aangaande de manifestaties van februari 2014 en een kopie van uw loonfiches tijdens uw werk in Libië.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst stelde u zich slecht behandeld te hebben gevoeld door uw voormalige werkgever, het overheidsbedrijf, Hidrogradnja. U legde ter staving van deze feiten uw werkboekje, uw gezondheidsboekje, een brief van uw advocaat in Bosnië aan het gerecht waarin een eis tot het uitbetalen van achterstallige pensioenbijdragen door de firma Hidrogradnja wordt geformuleerd en een attest van de Federale Dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit, Mostar, afdeling kanton Tuzla (dd. 09/09/2014) neer. U meende dat de directeur u na zeven jaar dienst onterecht had ontslagen omdat u een petitie had getekend, waarmee u en andere collega's, via het syndicaat, sociale wantoestanden aanklaagden. Tevens meende u dat de man u nooit had vergeven voor uw kritiek op zijn houding ten aanzien van u en uw collega's wanneer jullie in Libië vast waren geraakt begin 2011. Nadat u uw werk kwijt was geraakt in september 2012, heeft u geen ander werk meer gevonden en diende u in het zwart bij te klussen om in uw onderhoud te voorzien. Ook was u het beu om in een land te wonen waar corruptie welig tiert en er niets naar behoren werkt. U wilde met uw komst naar België ook uw kinderen een betere toekomst geven (gehoor CGVS, pp. 4-13,18,20). Betreffende de door u aangehaalde problemen in het bedrijf waar u werkte, dient er echter opgemerkt te worden dat deze dienen te worden geplaatst in het licht van de alom aanwezige socio-economische wantoestanden in Bosnië. Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Bosnië regelmatig protesten plaatsvinden tegen het slecht gevoerde personeelsbeleid bij overheidsbedrijven die op het punt staan geprivatiseerd worden, waaronder Hidrogradnja. Deze problemen zijn echter motieven die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging of met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u via uw advocaat een klacht/eis formuleerde om uw achterstallige bijdragen alsnog te vorderen. Uit contacten met uw zoon in Bosnië vernam u dat de rechtbank begin 2015 de zaak zou bekijken (gehoor CGVS, p.7,8). Hieruit kan dan ook geenszins zonder meer afgeleid worden dat het Bosnische gerecht niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden.

Aangaande uw verklaringen, tijdens de manifestatie op 6 februari 2014 in Tuzla een agent te hebben gestoten om uw zoon, A.(...), te beschermen en naar aanleiding van dit incident vrees te hebben door de Bosnische autoriteiten te worden vervolgd (CGVS, p.17,18), dient te worden opgemerkt dat uw vrees

louter hypothetisch is. Uit niets blijkt dat de Bosnische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw aanwezigheid op de manifestatie en uw betrokkenheid bij het stoten/verwonden van een agent. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat de autoriteiten niet op de hoogte konden zijn –ook de betreffende agent zou nooit uw identiteit hebben gekend- van uw aanwezigheid op de manifestatie. Bovendien stelt u dat er nooit een officiële klacht tegen u was ingediend (gehoor CGVS, pp.17-19). Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat de manifestatie inderdaad getekend was door buitensporig geweld, zowel van de kant van de betogers, als van de kant van de aanwezige ordediensten. De meeste van de aangehouden demonstranten werden na hun arrestatie evenwel vrijgelaten. Tevens blijkt uit beschikbare informatie dat burgers, die het slachtoffer werden van buitensporig politiegeweld, klacht hebben ingediend tegen het optreden van de ordediensten. Naar aanleiding van al deze gebeurtenissen werden intussen grondige hervormingen doorgevoerd in de plaatselijke regering in Tuzla en kreeg het kanton een nieuwe regering, een feit dat door u eveneens werd beaamd (gehoor CGVS, p.16). Eveneens eisten plaatselijke mensenrechtenorganisatie een onderzoek naar het politiegeweld. Uit niets blijkt dat het voor u en of voor uw zoon onmogelijk zou zijn geweest dit eenmalige incident aan te kunnen aanklagen bij de daarvoor bevoegde instanties (gehoor CGVS, p.14). Overigens is het opmerkelijk dat u nooit heeft proberen te achterhalen wie de agent was die uw zoon had geslagen, noch of deze persoon nog bij de politie werkte na de rellen. U stelde nochtans dat deze man u maanden later zou hebben bedreigd en aangevallen waardoor u had besloten uw land te verlaten (gehoor CGVS, p.16). Wat betreft het incident waarbij u stelt te zijn bedreigd en te zijn geslagen door diezelfde agent –u situeerde deze incidenten in september 2014 en oktober 2014, dient overigens te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw aanwezigheid in Bosnië in deze periode. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u midden september 2014 naar Nederland reisde. U gaf aan uw echtgenote als motief voor jullie reis op dat u er werk wilde gaan zoeken. Van uw terugkeer naar Bosnië eind september 2014 legde u evenmin een begin van bewijs neer (gehoor CGVS, p.14). Gevraagd naar uw paspoort, om eventuele in- en uitreisstempels te kunnen verifiëren, stelde u zowel uw paspoort, als de paspoorten van uw echtgenote en uw zoon, A.(...), te hebben vernietigd onderweg naar België opdat er geen terugkeer naar Bosnië mogelijk zou zijn (gehoor CGVS, p.8,9,15,21). Uw uitleg houdt echter geen steek. Het is immers niet aannemelijk dat u een reisdocument, dat deels als bewijsstuk kan dienen voor uw relaas –u bleek wel degelijk bewust te zijn van de nood aan bewijsstukken, waarvan u enkele liet overmaken vanuit Bosnië- zou vernietigen. Evenmin is het waarschijnlijk dat u een belangrijk document, zoals een nationale paspoort waarmee u in de landen van de Schengenzone visumvrij kan reizen, zonder meer zou vernietigen (gehoor CGVS, p.7,9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u nooit klacht indiende tegen de incidenten (gehoor CGVS, p.18). Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met één politieagent, geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij eventuele herhaling van problemen met dezelfde persoon in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië voor u een reëel risico zou bestaan op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u expliciet nooit enig probleem gekend te hebben met de politie of enige andere autoriteiten in Bosnië (gehoor CGVS, p.16). Evenmin kende uw zoon problemen met de autoriteiten (gehoor CGVS, p.16 en gehoor CGVS zoon, p.4). Tevens is het bevreemdend is dat u nooit informatie had ingewonnen hoe u in uw land een klacht kon indienen tegen een politieagent. U had nochtans contacten met een advocaat wanneer u uw zaak met betrekking tot uw voormalig werk regelde en blijkt er uit de verklaringen van uw zoon, A.(...), dat jullie thuis in Bosnië over internet beschikten, een hulpmiddel dat jullie in staat kon stellen dergelijke informatie zelf op te zoeken (gehoor CGVS, p.8,17,18 en gehoor CGVS zoon, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De foto waarop u zou te zien zijn na het incident in oktober 2014 kan eender waar en wanneer genomen zijn. Uw identiteit, werkzaamheden in Libië en het feit dat er manifestaties plaatsvonden in februari 2014, zoals uit de youtube filmpjes blijkt, worden op zich niet betwist.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1.4.2. De bestreden beslissing in hoofde van M.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Moslima afkomstig uit het dorp Deduci, gemeente Srebrenic, kanton Tuzla (Federatie van Moslims en Kroaten) en bent u Bosnisch staatsburger. U bent gehuwd met N.(...) M.(...). U kende geen problemen in uw land. U volgde uw echtgenoot naar België omwille van zijn problemen met een politieagent. Uw zoon werd tijdens een manifestatie in Tuzla op 6 februari 2014 geslagen door een agent. Omdat uw echtgenoot de agent een stoot verkocht werd hij op zijn beurt lastiggevallen door die man. In september 2014 werd uw echtgenoot door de agent bedreigd. Op 27 september 2014 vertrok u samen met uw echtgenoot en uw jongste zoon, A.(...), naar Nederland, waar uw echtgenoot werk wilde zoeken. U wilde echter terug naar huis. Jullie vertrokken enkele dagen later naar Bosnië. Een week na jullie terugkeer werd uw echtgenoot door een onbekende man geslagen. U vernam dat het dezelfde agent was met wie uw echtgenoot problemen had. Uw echtgenoot besloot Bosnië opnieuw te verlaten. Op 12 oktober 2014 vertrok u met uw echtgenoot en uw zoon A.(...), per bus naar België. Onderweg vernielde uw echtgenoot zijn paspoort, uw paspoort en het paspoort van jullie zoon, A.(...). Op 14 oktober 2014 heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Bosnische identiteitskaart neer (dd.27/01/2014 geldig tot 27/01/2024).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot, N.(...) M.(...), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst stelde u zich slecht behandeld te hebben gevoeld door uw voormalige werkgever, het overheidsbedrijf, Hidrogradnja. U legde ter staving van deze feiten uw werkboekje, uw gezondheidsboekje, een brief van uw advocaat in Bosnië aan het gerecht waarin een eis tot het uitbetalen van achterstallige pensioenbijdragen door de firma Hidrogradnja wordt geformuleerd en een attest van de Federale Dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit, Mostar, afdeling kanton Tuzla (dd. 09/09/2014) neer. U meende dat de directeur u na zeven jaar dienst onterecht had ontslagen omdat u een petitie had getekend, waarmee u en andere collega's, via het syndicaat, sociale

want toestanden aanklaagden. Tevens meende u dat de man u nooit had vergeven voor uw kritiek op zijn houding ten aanzien van u en uw collega's wanneer jullie in Libië vast waren geraakt begin 2011. Nadat u uw werk kwijt was geraakt in september 2012, heeft u geen ander werk meer gevonden en diende u in het zwart bij te klussen om in uw onderhoud te voorzien. Ook was u het beu om in een land te wonen waar corruptie welig tiert en er niets naar behoren werkt. U wilde met uw komst naar België ook uw kinderen een betere toekomst geven (gehoor CGVS, pp. 4-13,18,20). Betreffende de door u aangehaalde problemen in het bedrijf waar u werkte, dient er echter opgemerkt te worden dat deze dienen te worden geplaatst in het licht van de alom aanwezige socio-economische toestanden in Bosnië. Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Bosnië regelmatig protesten plaatsvinden tegen het slecht gevoerde personeelsbeleid bij overheidsbedrijven die op het punt staan geprivatiseerd worden, waaronder Hidrogradnja. Deze problemen zijn echter motieven die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging of met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u via uw advocaat een klacht/eis formuleerde om uw achterstallige bijdragen alsnog te vorderen. Uit contacten met uw zoon in Bosnië vernam u dat de rechtbank begin 2015 de zaak zou bekijken (gehoor CGVS, p.7,8). Hieruit kan dan ook geenszins zonder meer afgeleid worden dat het Bosnische gerecht niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden.

Aangaande uw verklaringen, tijdens de manifestatie op 6 februari 2014 in Tuzla een agent te hebben gestoten om uw zoon, A.(...), te beschermen en naar aanleiding van dit incident vrees te hebben door de Bosnische autoriteiten te worden vervolgd (CGVS, p.17,18), dient te worden opgemerkt dat uw vrees louter hypothetisch is. Uit niets blijkt dat de Bosnische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw aanwezigheid op de manifestatie en uw betrokkenheid bij het stoten/verwonden van een agent. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat de autoriteiten niet op de hoogte konden zijn –ook de betreffende agent zou nooit uw identiteit hebben gekend- van uw aanwezigheid op de manifestatie. Bovendien stelt u dat er nooit een officiële klacht tegen u was ingediend (gehoor CGVS, pp.17-19). Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat de manifestatie inderdaad getekend was door buitensporig geweld, zowel van de kant van de betogers, als van de kant van de aanwezige ordediensten. De meeste van de aangehouden demonstranten werden na hun arrestatie evenwel vrijgelaten. Tevens blijkt uit beschikbare informatie dat burgers, die het slachtoffer werden van buitensporig politiegeweld, klacht hebben ingediend tegen het optreden van de ordediensten. Naar aanleiding van al deze gebeurtenissen werden intussen grondige hervormingen doorgevoerd in de plaatselijke regering in Tuzla en kreeg het kanton een nieuwe regering, een feit dat door u eveneens werd beaamd (gehoor CGVS, p.16). Eveneens eisten plaatselijke mensenrechtenorganisatie een onderzoek naar het politiegeweld. Uit niets blijkt dat het voor u en of voor uw zoon onmogelijk zou zijn geweest dit eenmalige incident aan te kunnen aanklagen bij de daarvoor bevoegde instanties (gehoor CGVS, p.14). Overigens is het opmerkelijk dat u nooit heeft proberen te achterhalen wie de agent was die uw zoon had geslagen, noch of deze persoon nog bij de politie werkte na de rellen. U stelde nochtans dat deze man u maanden later zou hebben bedreigd en aangevallen waardoor u had besloten uw land te verlaten (gehoor CGVS, p.16). Wat betreft het incident waarbij u stelt te zijn bedreigd en te zijn geslagen door diezelfde agent –u situeerde deze incidenten in september 2014 en oktober 2014, dient overigens te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw aanwezigheid in Bosnië in deze periode. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u midden september 2014 naar Nederland reisde. U gaf aan uw echtgenote als motief voor jullie reis op dat u er werk wilde gaan zoeken. Van uw terugkeer naar Bosnië eind september 2014 legde u evenmin een begin van bewijs neer (gehoor CGVS, p.14). Gevraagd naar uw paspoort, om eventuele in- en uitreisstempels te kunnen verifiëren, stelde u zowel uw paspoort, als de paspoorten van uw echtgenote en uw zoon, A.(...), te hebben vernietigd onderweg naar België opdat er geen terugkeer naar Bosnië mogelijk zou zijn (gehoor CGVS, p.8,9,15,21). Uw uitleg houdt echter geen steek. Het is immers niet aannemelijk dat u een reisdocument, dat deels als bewijsstuk kan dienen voor uw relaas –u bleek wel degelijk bewust te zijn van de nood aan bewijsstukken, waarvan u enkele liet overmaken vanuit Bosnië- zou vernietigen. Evenmin is het waarschijnlijk dat u een belangrijk document, zoals een nationale paspoort waarmee u in de landen van de Schengenzone visumvrij kan reizen, zonder meer zou vernietigen (gehoor CGVS, p.7,9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u nooit klacht indiende tegen de incidenten (gehoor CGVS, p.18). Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met één politieagent, geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij eventuele herhaling van problemen met dezelfde persoon in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië voor u een reëel risico zou bestaan op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u expliciet nooit enig probleem gekend te hebben met de politie of enige andere autoriteiten in Bosnië (gehoor CGVS, p.16). Evenmin kende uw zoon problemen met de autoriteiten (gehoor CGVS, p.16 en gehoor CGVS zoon, p.4). Tevens is het bevreemdend is dat u nooit informatie had ingewonnen hoe u in uw land een klacht kon indienen tegen een politieagent. U had nochtans contacten met een advocaat wanneer u uw zaak met betrekking tot uw voormalig werk regelde en blijkt er uit de verklaringen van uw zoon, A.(...), dat jullie thuis in Bosnië over internet beschikten, een hulpmiddel dat jullie in staat kon stellen dergelijke informatie zelf op te zoeken (gehoor CGVS, p.8,17,18 en gehoor CGVS zoon, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De foto waarop u zou te zien zijn na het incident in oktober 2014 kan eender waar en wanneer genomen zijn. Uw identiteit, werkzaamheden in Libië en het feit dat er manifestaties plaatsvonden in februari 2014, zoals uit de youtube filmpjes blijkt worden op zich niet betwist.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd."

Bijgevolg kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

De door u neergelegde identiteitskaart doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1.4.3. De bestreden beslissing in hoofde van M.A. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Moslim afkomstig uit het dorp Deduci, gemeente Srebrenik, kanton Tuzla (Federatie van Moslims en Kroaten) en bent u Bosnisch staatsburger. Op 6 februari 2014 besloot u samen met uw vader, N.(...) M.(...) (O.V.7.961.055), deel te nemen aan een manifestatie in Tuzla die werd gehouden om de sociale wantoestanden en de hoge werkloosheid aan te klagen. Tijdens de ontstane chaos werd u door een agent geslagen. Uw vader schoot u ter hulp en verkocht de agent een stoot. Jullie vluchtten weg. Omdat uw vader de agent had gestoten werd hij op zijn beurt lastiggevallen door die man. In september 2014 werd hij door de agent bedreigd. Op 27 september 2014 vertrok u samen met uw ouders naar Nederland, waar uw vader werk wilde zoeken. Omdat uw moeder, M.(...) M.(...) (O.V.7.961.055), naar huis wilde terugkeren, vertrokken jullie enkele dagen later naar Bosnië. Een week na jullie terugkeer werd uw vader door een onbekende man geslagen. U vernam dat het dezelfde agent was met wie uw vader problemen had. Uw vader besloot Bosnië te verlaten. Op 12 oktober 2014 vertrok u met uw ouders, per bus naar België. Onderweg vernielde uw vader zijn paspoort, uw paspoort en het paspoort van uw moeder. Op 14 oktober 2014 heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Bosnische identiteitskaart neer (dd.17/06/2012 geldig tot 17/06/2022).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw vader, N.(...) M.(...), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de

zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst stelde u zich slecht behandeld te hebben gevoeld door uw voormalige werkgever, het overheidsbedrijf, Hidrogradnja. U legde ter staving van deze feiten uw werkboekje, uw gezondheidsboekje, een brief van uw advocaat in Bosnië aan het gerecht waarin een eis tot het uitbetalen van achterstallige pensioenbijdragen door de firma Hidrogradnja wordt geformuleerd en een attest van de Federale Dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit, Mostar, afdeling kanton Tuzla (dd. 09/09/2014) neer. U meende dat de directeur u na zeven jaar dienst onterecht had ontslagen omdat u een petitie had getekend, waarmee u en andere collega's, via het syndicaat, sociale wantoestanden aanklaagden. Tevens meende u dat de man u nooit had vergeven voor uw kritiek op zijn houding ten aanzien van u en uw collega's wanneer jullie in Libië vast waren geraakt begin 2011. Nadat u uw werk kwijt was geraakt in september 2012, heeft u geen ander werk meer gevonden en diende u in het zwart bij te klussen om in uw onderhoud te voorzien. Ook was u het beu om in een land te wonen waar corruptie welig tiert en er niets naar behoren werkt. U wilde met uw komst naar België ook uw kinderen een betere toekomst geven (gehoor CGVS, pp. 4-13,18,20). Betreffende de door u aangehaalde problemen in het bedrijf waar u werkte, dient er echter opgemerkt te worden dat deze dienen te worden geplaatst in het licht van de alom aanwezige socio-economische wantoestanden in Bosnië. Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Bosnië regelmatig protesten plaatsvinden tegen het slecht gevoerde personeelsbeleid bij overheidsbedrijven die op het punt staan geprivatiseerd worden, waaronder Hidrogradnja. Deze problemen zijn echter motieven die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging of met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u via uw advocaat een klacht/eis formuleerde om uw achterstallige bijdragen alsnog te vorderen. Uit contacten met uw zoon in Bosnië vernam u dat de rechtbank begin 2015 de zaak zou bekijken (gehoor CGVS, p.7,8). Hieruit kan dan ook geenszins zonder meer afgeleid worden dat het Bosnische gerecht niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden.

Aangaande uw verklaringen, tijdens de manifestatie op 6 februari 2014 in Tuzla een agent te hebben gestoten om uw zoon, A.(...), te beschermen en naar aanleiding van dit incident vrees te hebben door de Bosnische autoriteiten te worden vervolgd (CGVS, p.17,18), dient te worden opgemerkt dat uw vrees louter hypothetisch is. Uit niets blijkt dat de Bosnische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw aanwezigheid op de manifestatie en uw betrokkenheid bij het stoten/verwonden van een agent. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat de autoriteiten niet op de hoogte konden zijn –ook de betreffende agent zou nooit uw identiteit hebben gekend- van uw aanwezigheid op de manifestatie. Bovendien stelt u dat er nooit een officiële klacht tegen u was ingediend (gehoor CGVS, pp.17-19). Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat de manifestatie inderdaad getekend was door buitensporig geweld, zowel van de kant van de betogers, als van de kant van de aanwezige ordediensten. De meeste van de aangehouden demonstranten werden na hun arrestatie evenwel vrijgelaten. Tevens blijkt uit beschikbare informatie dat burgers, die het slachtoffer werden van buitensporig politiegeweld, klacht hebben ingediend tegen het optreden van de ordediensten. Naar aanleiding van al deze gebeurtenissen werden intussen grondige hervormingen doorgevoerd in de plaatselijke regering in Tuzla en kreeg het kanton een nieuwe regering, een feit dat door u eveneens werd beaamd (gehoor CGVS, p.16). Eveneens eisten plaatselijke mensenrechtenorganisatie een

onderzoek naar het politiegeweld. Uit niets blijkt dat het voor u en of voor uw zoon onmogelijk zou zijn geweest dit eenmalige incident aan te kunnen aanklagen bij de daarvoor bevoegde instanties (gehoor CGVS, p.14). Overigens is het opmerkelijk dat u nooit heeft proberen te achterhalen wie de agent was die uw zoon had geslagen, noch of deze persoon nog bij de politie werkte na de rellen. U stelde nochtans dat deze man u maanden later zou hebben bedreigd en aangevallen waardoor u had besloten uw land te verlaten (gehoor CGVS, p.16). Wat betreft het incident waarbij u stelt te zijn bedreigd en te zijn geslagen door diezelfde agent –u situeerde deze incidenten in september 2014 en oktober 2014, dient overigens te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw aanwezigheid in Bosnië in deze periode. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u midden september 2014 naar Nederland reisde. U gaf aan uw echtgenote als motief voor jullie reis op dat u er werk wilde gaan zoeken. Van uw terugkeer naar Bosnië eind september 2014 legde u evenmin een begin van bewijs neer (gehoor CGVS, p.14). Gevraagd naar uw paspoort, om eventuele in- en uitreisstempels te kunnen verifiëren, stelde u zowel uw paspoort, als de paspoorten van uw echtgenote en uw zoon, A.(...), te hebben vernietigd onderweg naar België opdat er geen terugkeer naar Bosnië mogelijk zou zijn (gehoor CGVS, p.8,9,15,21). Uw uitleg houdt echter geen steek. Het is immers niet aannemelijk dat u een reisdocument, dat deels als bewijsstuk kan dienen voor uw relaas –u bleek wel degelijk bewust te zijn van de nood aan bewijsstukken, waarvan u enkele liet overmaken vanuit Bosnië- zou vernietigen. Evenmin is het waarschijnlijk dat u een belangrijk document, zoals een nationale paspoort waarmee u in de landen van de Schengenzone visumvrij kan reizen, zonder meer zou vernietigen (gehoor CGVS, p.7,9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u nooit klacht indiende tegen de incidenten (gehoor CGVS, p.18). Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met één politieagent, geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij eventuele herhaling van problemen met dezelfde persoon in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië voor u een reëel risico zou bestaan op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u expliciet nooit enig probleem gekend te hebben met de politie of enige andere autoriteiten in Bosnië (gehoor CGVS, p.16). Evenmin kende uw zoon problemen met de autoriteiten (gehoor CGVS, p.16 en gehoor CGVS zoon, p.4). Tevens is het bevreemdend is dat u nooit informatie had ingewonnen hoe u in uw land een klacht kon indienen tegen een politieagent. U had nochtans contacten met een advocaat wanneer u uw zaak met betrekking tot uw voormalig werk regelde en blijkt er uit de verklaringen van uw zoon, A.(...), dat jullie thuis in Bosnië over internet beschikten, een hulpmiddel dat jullie in staat kon stellen dergelijke informatie zelf op te zoeken (gehoor CGVS, p.8,17,18 en gehoor CGVS zoon, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De foto waarop u zou te zien zijn na het incident in oktober 2014 kan eender waar en wanneer genomen zijn. Uw identiteit, werkzaamheden in Libië en het feit dat er manifestaties plaatsvonden in februari 2014, zoals uit de youtube filmpjes blijkt worden op zich niet betwist.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.”

Bijgevolg kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

De door u neergelegde identiteitskaart doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 8.2 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de zorgvuldigheidsplicht, volharden verzoekers in hun asielrelaas en benadrukken zij dat eerste verzoeker nooit een klacht heeft ingediend omdat hij weet dat het rechtssysteem niet effectief is en omdat er veel corruptie is in het land. Ze geven aan dat de informatie waarover het CGVS beschikt, geen rekening houdt met de actuele situatie van het land en zijn de mening toegedaan dat ze geen nationale beschermingsmogelijkheden hebben vermits de overheden van hun land geen afdoende bescherming kunnen bieden. Verzoekers verwijzen in dit verband naar een verslag van de European Commission van oktober 2014 en naar verscheidene persartikels. In het licht van deze feiten en informatie stellen verzoekers geen efficiënte bescherming door de autoriteiten te zullen krijgen. De tegenpartij kan bijgevolg niet zonder een manifeste fout te maken en zonder artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 te schenden, zeggen dat er beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst van de verzoekers zijn. In een tweede grief geven verzoekers te kennen dat zij wel degelijk documenten hebben bijgebracht die aantonen dat ze in september en in oktober 2014 in Bosnië aanwezig waren, met name het document van federale dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit van 09/09/2014 (stuk 3) en het arbeidsboekje van eerste verzoeker met een stempel van 26/09/2014 (stuk 4). Verzoekers menen dat het CGVS aldus geen rekening heeft gehouden met deze elementen en *in casu* een manifeste fout maakt en de zorgvuldigheidsplicht miskent.

2.2. Verzoekers voegen ter staving van hun asielrelaas de volgende documenten bij hun verzoekschrift: het document van federale dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit; het arbeidsboekje van eerste verzoeker; uittreksels uit het rapport "Bosnia and Herzegovina – Progress Report"; en verscheidene persartikels.

2.3. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De in het middel aangevoerde schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.4. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.*

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten*

en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden. (...)”

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 24 april 2014, werd Bosnië-Herzegovina aangewezen als veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekers niet om aan te tonen dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat ze een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Het is *in casu* duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, met name Bosnië-Herzegovina, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekers om duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks diens afkomst van een veilig land, hun land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast *in casu* rust derhalve op verzoekers.

2.5. Verzoekers brengen *in casu* echter geen dergelijke elementen bij. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet duidelijk blijkt dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5.1. Zo wordt in de bestreden beslissing omtrent eerste verzoekers verklaringen dat hij zich slecht behandeld voelt door zijn voormalige werkgever, het overheidsbedrijf Hidrogradnja, terecht het volgende vastgesteld: *“Betreffende de door u aangehaalde problemen in het bedrijf waar u werkte, dient er echter opgemerkt te worden dat deze dienen te worden geplaatst in het licht van de alom aanwezige socio-economische wantoestanden in Bosnië. Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Bosnië regelmatig protesten plaatsvinden tegen het slecht gevoerde personeelsbeleid bij overheidsbedrijven die op het punt staan geprivatiseerd worden, waaronder Hidrogradnja. Deze problemen zijn echter motieven die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging of met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u via uw advocaat een klacht/eis formuleerde om uw achterstallige bijdragen alsnog te vorderen. Uit contacten met uw zoon in Bosnië vernam u dat de rechtbank begin 2015 de zaak zou bekijken (gehoor CGVS, p.7,8). Hieruit kan dan ook geenszins zonder meer afgeleid worden dat het Bosnische gerecht niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden.”*

De Raad stelt vast dat verzoekers hier in hun verzoekschrift niet op in gaan waardoor de desbetreffende motivering weerhouden blijft, dewelke de Raad beaamt en tot de zijne maakt.

2.5.2. Wat betreft de verklaringen van eerste verzoeker tijdens de manifestatie op 6 februari 2014 in Tuzla een agent te hebben gestoten om zijn zoon, A., te beschermen en naar aanleiding van dit incident vrees te hebben door de Bosnische autoriteiten te worden vervolgd, stelt de Raad vast dat verzoekers geen afdoende argumenten aanbrengen die de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Ze beperken zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee ze echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontcrachten. Zo betwisten verzoekers in voorliggend verzoekschrift de nationale beschermingsmogelijkheden in Bosnië-Herzegovina en brengen hiertoe een verslag bij van de European Commission d.d. oktober 2014 en diverse persartikels om aan te tonen dat er nog cruciale hervormingen nodig zijn binnen de Bosnische politie en het gerechtelijke apparaat aldaar, doch de Raad merkt op dat deze informatie in dezelfde lijn liggen als de informatie van verweerder. In zoverre uit de informatie verrat in het administratief dossier en uit de door verzoekers bijgebrachte informatie blijkt dat binnen de Bosnische

politie hervormingen noodzakelijk zijn, wat overigens niet betwist wordt in de bestreden beslissing, toch blijkt het duidelijk dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en de politie erin slaagt om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Uit deze objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Bosnië-Herzegovina de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Deze informatie is gebaseerd op verschillende onafhankelijke en objectieve bronnen zodat de meer algemene documentatie van verzoekers en in zoverre de inhoud ervan in strijd is met de informatie vervat in het administratief dossier, niet vermag afbreuk te doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gestoeld. Verzoekers brengen bijgevolg geen stukken bij die de informatie van verweerder in een ander daglicht stelt en aantonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De commissaris-generaal heeft in zijn beslissingen overigens terecht opgemerkt dat verzoekers hun vrees louter hypothetisch is. Uit niets blijkt dat de Bosnische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers aanwezigheid op de manifestatie en zijn betrokkenheid bij het stoten/verwonden van een agent. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk dat de autoriteiten niet op de hoogte konden zijn -ook de betreffende agent zou nooit zijn identiteit hebben gekend- van zijn aanwezigheid op de manifestatie. Bovendien stelt verzoeker dat er nooit een officiële klacht tegen hem was ingediend (gehoor CGVS, pp.17-19) en heeft hij zelf ook nooit klacht ingediend tegen de incidenten (gehoor CGVS, p.18).

In de mate verzoekers voorhouden dat het rechtssstelsel nog steeds niet efficiënt is, merkt de Raad op dat uit eerste verzoekers verklaringen blijkt dat hij via zijn advocaat een klacht/eis formuleerde om zijn achterstallige bijdragen alsnog te vorderen. Uit contacten met zijn zoon in Bosnië vernam eerste verzoeker dat de rechtbank begin 2015 de zaak zou bekijken (gehoor CGVS, p.7, 8). Bijgevolg blijkt dat de justitiële instellingen in zijn geval op een correcte manier handelden, waardoor bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat het Bosnische gerecht niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden. De algemene verwijzing van verzoekers naar een verslag van de European Commission, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen dat de gerechtelijke instellingen in zijn geval op een correcte manier handelden.

Waar verzoekers artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen citeren en menen dat de commissaris-generaal dit artikel niet correct heeft toegepast, wijst de Raad erop dat artikel 27 als volgt luidt:

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren."

Verzoekers maken op generlei wijze aannemelijk dat hun asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De bestreden beslissingen beantwoorden aan de vereisten van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit en van artikel 8.2 de van richtlijn 2005/85/EG, dat bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen. Verzoekers brengen immers, zoals blijkt uit bovenstaande overwegingen, geen informatie bij waaruit zou blijken dat de nationale beschermingsmogelijkheden in Bosnië-Herzegovina, zoals omschreven in landeninformatie vervat in het administratief dossier, thans niet meer actueel zouden zijn.

Waar verzoekers te kennen geven dat zij wel degelijk documenten hebben bijgebracht die aantonen dat ze in september en in oktober 2014 in Bosnië aanwezig waren, met name het document van federale dienst voor verzekeringen, pensioenen en invaliditeit van 09/09/2014 (stuk 3) en het arbeidsboekje van eerste verzoeker met een stempel van 26/09/2014 (stuk 4), wijst de Raad erop dat er dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekers hun asielaanvraag niet in overweging te nemen. Of verzoekers nu wel of niet in Bosnië waren in september en oktober 2014, het antwoord op deze vraag doet geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat de overheidsinstellingen in Bosnië-Herzegovina de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen en dat hun vrees door de Bosnische autoriteiten te worden vervolgd, louter hypothetisch is.

2.6. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit verzoekers hun verklaringen en de door hen bijgebrachte documenten niet duidelijk blijkt dat, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat ze een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook correct steunen op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet om verzoekers hun asielaanvraag niet in overweging te nemen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers in het kader van hun asielaanvraag niet aantonen dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. Waar verzoekers *in fine* vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen kan de Raad derhalve de beslissingen houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS